

διαβάστε
σήμερα2 Το ημερολόγιο
της προηγούμενης
ημέρας3 Εν Θεσσαλονίκη....
Δηλώσεις
των ανθρώπων της πόλης

Τί θα δείτε αύριο.

4 Πρόσωπα και εικόνες
του Φεστιβάλ5 "Στο μέσον της στιγμής"
των Νέων Οριζόντων7 "Χαβάνη"
στο πληροφοριακό"Η περίπολος"
από την Κίνα
εκτός συναγωνισμού8 Εκατό χρόνια μετά:
Κινηματογράφος
για πάντα

"Προς υμάς:
Ασφαδώς κι αν
δεν υπήρχαν
κάποιοι θεσμοθετημένοι δι-
αγωνισμοί ως προς τα έργα
τέχνης, το μόνο που θα με-
τρούσε θα ήταν οι πωλή-
σεις-εισιτήρια, ως τα μόνα
κριτήρια μιάς ελεύθερης α-
γοράς. (Μήπως θυμάσαι την
Ντόλβυ Μπελ;)"

Στην άκρη της γης του Πάνου Μπουρνιά (ντοκιμαντέρ)

Ο Πάνος Μπουρνιάς, ένας από τους πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες στο Φεστιβάλ και στον ελληνικό κινηματογράφο, μας μεταφέρει με την κάμερά του στην "άκρη της γης", την μακρινή Ινδονησία, στο αρχιπέλαγος των τριών χιλιάδων ηφαιστειογενών νησιών. Συγκεκριμένα στο θρυλικό νησί Μπαλί, το μοναδικό με έναν αυτούσιο πολιτισμό που απορρέει από τη θρησκεία του Ινδουισμού. Η υπόλοιπη χώρα ως γνωστό είναι ισλαμική. Η αληθινή ιστορία μας μεταφέρει στις αρχές του αιώνα μας, όπου ένας Έλληνας, ονόματι Αλεβίζος, υπήρξε μονάρχης στο νησί. Στα αρχαία βασίλεια της Ασίας, ο ερευνητής θα ανακαλύψει πολλούς Έλληνες, που έφτασαν σε αξιώματα, έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στη διαμόρφωση πολιτισμών. Όπως και στο αρχαίο Σιάμ, ένας Κεφαλλονίτης έγινε αντιβασιλέας. Στο Νιπόν ο κλασσικός εθνικός συγγραφέας είναι Έλληνας, στην Ινδία βασίλισσα φιγουράρει μια Ελληνίδα αρχές του αιώνα μας.

Ο Μπουρνιάς βασίζεται στις μαρτυρίες του ναυτικού-ποιητή μας Νίκου Καββαδία, ερευνά και μας αποκαλύπτει το άγνωστο αυτό πρόσωπο του Αλεβίζου, συνθέτει το πορτραίτο αυτού του Έλληνα πλάνητα, του οποίου ο βίος ταυ-

τίζεται με τις "καρδιές του σκότους" που αναβλύζουν από τα κείμενα του Τζ. Κόνραντ, τους στίχους του Τόμας Έλιοτ και του Έζρα Πάουντ. Στο εξωτικό λοιπόν βασίλειο του Μπαλί, όπως μας αναφέρουν ιστορικές πηγές, εμφανίστηκε και με την εξυπνάδα και τη σοφία του ο Αλεβίζος, που γρήγορα απέκτησε ισχύ, υπηκόους και έγινε μονάρχης. Παράλληλα οι θρύλοι για το πρόσωπο του διανθίζουν το πορτραίτο του, που ξαφνιάζει τον θεατή αλλά και μας γεμίζει ευφορία για το δαιμόνιο της φυλής, τον άλλο Οδυσσέα που ανακαλύπτει την Ιθάκη ως βασιλέας. Οι εικόνες της ταινίας είναι εντυπωσιακές αφού από μόνο του το νησί, η φύση του, τα μνημεία του φέρουν αναλλοίωτα τα χαρακτηριστικά ενός πολιτισμού που χάνεται

μέσα σε μυθικούς θεούς και πνεύματα, που ο απλός πρωτόγονος νους των ανθρώπων μετέφερε σε εικόνες, αγάλματα, σύμβολα, τα έκανε βίωμα στην καθημερινή του ζωή, ταυτότητα της υπαρξής του. "Τάνα Λοτ", ένας ναός, ένας βράχος, ένα άγαλμα, ένα ηφαιστειο που κρύβει τις ψυχές των θεών, των προγόνων, τη ζωή και το θάνατο, που ορίζει τη γη ως το καλό και τη θάλασσα ως το κακό, την κατοικία των δαιμόνων. Η άκρη της γης, το βασίλειο του Έλληνα Αλεβίζου.

Π.Κ.

Οκαέρι

του Μακότο Σινοζάκι
(Ιαπωνία, 1995)

Ο νέος σκηνοθέτης Μακότο Σινοζάκι με την πρώτη του ταινία "Οκαέρι" ανήκει στο κίνημα των ανεξάρτητων κινηματογραφιστών και καταπάνεται με μια παλιά ιστορία δύο νέων ανθρώπων, που αρχίζουν τη ζωή τους, χωρίς φανερά και οσβαρά προβλήματα. Αυτός είναι καθηγητής και προσπαθεί να προσφέρει τις γνώσεις του στους μαθητές του και η γυναίκα εργάζεται στο μικρό διάμερισμά τους σε κάποιο περίχωρο του Τόκιο μεταφράζοντας λογοτεχνικά κείμενα για έναν εκδοτικό οίκο. Παραμένει συνεχώς μόνη της, αφού ο άνδρας της αφιερώνει όλο το χρόνο του, ακόμη και τις Κυριακές για την δουλειά του στο σχολείο, επιστρέφοντας αργά πίσω κουρασμένος. Με το πέρασμα του χρόνου ο άνδρας διαπιστώνει στη συμπεριφορά της γυναίκας του μια αλλαγή. Είναι ανήσυχη, σιωπηλή και εξαφανίζεται συνεχώς. Οι γιατροί θα διαγνώσουν σχιζοφρένεια, αρχίζουν την απαιτούμενη θεραπεία στο νοσοκομείο, παρά την άρνηση της γυναίκας.

Ο Σινοζάκι δεν ενδιαφέρεται να εξηγήσει την ασθένεια, αλλά εστιάζει την κάμερά του στο λανθάνον πρόβλημα που είναι κοινό σε κάθε σύγχρονο άνθρωπο που ζει στις με-

γάλες πόλεις. Συλλαμβάνει τα συναισθήματα των δύο νέων, που μεταλλάσσονται και αναστατώνουν μια καθημερινότητα, έτοιμη να εκραγεί και να τους παρασύρει σε μια απρόσμενη καταστροφή. Με αφετηρία τις ανησυχίες, την απογοήτευση και την απέραντη μοναξιά που βιώνουν οι άνθρωποι σήμερα, το "Οκαέρι" απεικονίζει τις προσπάθειες αυτών των ανθρώπων να ζήσουν μαζί, να μπορέσουν να επικοινωνήσουν. Η ηρωίδα της ιστορίας, Γιουρίκο, πιστεύει ότι μια οργάνωση προσπαθεί να διαλύσει το γάμο της, το σπίτι της. Στις εξόδους της περιπολεί στους γύρω δρόμους, μήπως εμφανιστούν τα μέλη της οργάνωσης και τους καταστρέψουν. Στο τέλος ο Τακάσι ακολουθεί τη γυναίκα του στην λύτρωσή τους. Το τοπίο είναι έρημο. Ένας γυμνός κορμός δένδρου σπάει την μονοτονία, μάρτυρας ίσως της καταστροφής. Οι σιλουέτες τους απόμακρες χάνονται στον ορίζοντα. Μπροστά τους ξανοίγεται η απέραντη θάλασσα.

Π.Κ.

Διεθνές Διαγωνιστικό

Βρωμόπαιδο

του Κλωντ Μουριεράς (Γαλλία 1995)

Μια απλή ιστορία μέσα από τη ζωή. Η εικοσιοχτάχρονη Νίνα κι ο δεκάχρονος γιος της Μάρτιν κατοικούν σε ένα μικρό διαμέρισμα στα μπλοκ των έτοιμων κατοικιών στο λοφώδες περίχωρο της Λυών, κοντά στο Ρήνο. Η σχέση τους, καθόλου τυπική μητέρας-γιου. Βρίσκονται σε συνεχή διάσταση καθώς ο καθένας χωριστά κτίζει το δικό του κόσμο. Η Νίνα ένας χαρκτηρας ορμητικός και ανέμελος, πλάθει όνειρα, ζει περιπέτειες, αποκτά ερωτικές σχέσεις, θέλει όλο το κόσμο δικό της. Ο Μάρτιν πλημμυρίζει μέσα από οργή, θυμό, γίνεται βίαιος, όσο βίαιη είναι η ζωή γύρω του. Απομακρύνεται από τη μητέρα του, όσο κι αυτή από τον ίδιο. Αυτό που απουσιάζει ανάμεσα τους είναι ο πατέρας για τον Μάρτιν. Η Νίνα πλάθει στις ιστορίες που του εξιστο-

ρεί για να τον κοιμήσει στις ζεστές καλοκαιριάτικες νύχτες, ένα φανταστικό πρόσωπο. Ότι ο πατέρας του Μάρτιν είναι ένας υπερήφανος πολεμιστής Τουαρέγκ, ο Τζιαμέλ, "πρίγκιπας της ερήμου". Του υπόσχεται, μια μέρα που θα έχει χρήματα να τον πάρει πέρα στην άλλη πλευρά της θάλασσας, στο ανάκτορο της ερήμου όπου κατοικεί ο πατέρας του. Όμως ο καιρός περνά, το όνειρο παραμένει ανεκπλήρωτο.

Μια απλή ιστορία για τη μοναξιά, την έλλειψη αγάπης, ανεκπλήρωτα όνειρα, μια ιστορία με κεντρικό χαρακτήρα τη γυναίκα και λιγότερο το μικρό παιδί. Η μουσική, η φωτογραφία, το φθινοπωρινό τοπίο, ο γεμάτος περιπέτειες Ρήνος, οι διάλογοι συντελούν στη δραματικότητα της ιστορίας.

Π.Κ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι συνεντεύξεις τύπου των κινηματογραφιστών που συμμετέχουν στο 36ο Φεστιβάλ γίνονται καθημερινά στο Συνεδριακό Κέντρο "Ιωάννης Βελλίδης" από τις 11.00 έως τις 14.00. Επιτρέπεται και η παρουσία του κοινού.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ PARTY

Οι Νέοι Ορίζοντες διοργανώνουν πάρτυ την Πέμπτη τα μεσάνυχτα στο μπαρ του Μύθου.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

- ▲ "Η τέχνη για δασκάλους παιδιών" της Τζένιφερ Μοντγκόμερυ (ΗΠΑ 1995). Ώρα 14.30 Ε.Μ.Σ. Ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού.
- ▲ "Ο χαμένος θησαυρός του Χουράιτ Πασά" του Σταύρου Τσιώλη (Ελλάδα 1995). Ώρα 18.30 - Ε.Μ.Σ. Ταινία του Πληροφοριακού.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

- ▲ "Το κλειδί" του Εμπραχίμ Φορουζές (1986). Ώρα 15.00- Παλλιάς. (Θησαυροί του Ιράν).
- ▲ "Ήταν μια θαυμάσια μέρα" του Τζος ντε Πούτερ (Ολλανδία 1993). Ώρα 17.00 Παλλιάς (Σινέ ντοκουμέντα).
- ▲ "Ξύπνημα" της Τζούντιτ Έρεκ (Ουγγαρία, Γαλλία, Πολωνία 1995). Ώρα 19.00 Παλλιάς (Κυρίως πρόγραμμα).

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΒΙΝΤΕΟ

- ▲ "Μέρες οργής - Ένα ρέκβιεμ για την Ευρώπη" του Βασίλη Μαζομένου (Ελλάδα 1995). Ώρα 15.00 - Λάουρα (Ειδικές Προβολές).

Σας πληροφορούμε ότι την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου στις 23.00 στον Κινηματογράφο ΠΑΛΛΑΣ θα προβληθεί η ταινία - "έκπληξη" στα πλαίσια του προγράμματος των Νέων Οριζόντων.

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Χθές έζησα ένα δίλημμα φοβερό. ΤΟ ΣΕΕ OR NOT ΤΟ ΣΕΕ. Κοινώς να δώ ΤΗΝ συνέντευξη ή να δώ ΤΙΣ ταινίες. Βίντεο δεν διέθετε το κατάστημα, κατά συνέπεια για άλλη μια φορά στη ζωή μου έπρεπε ν αποφασίσω "με ποιούς θα πάω και ποιούς θ' αφήσω".

Σόρυ κορίτσια αλλά χάσατε. Το φεστιβάλ για πέμπτη συνεχή ημέρα

Ο Αντώνης Κιούκας στο 45ο (;;;) Φεστιβάλ

είχε από κοντά το φάντασμά του, (η γιαγιά μου θα το 'λεγε διαφορετικά. Ας πούμε "όπου γάμος και χαρά, η Βασίλω πρώτη") Η Βασίλω λοιπόν χθες μετρούσε τις ταινίες και τις έβγαζε λειψές. Βρε αμάν βρε Ιβάν, τίποτα. Το αποτέλεσμά ήτο ίδιο. 36,5 ταινίες. Καλέ, θα την πάθω την παράκρουση. Είναι δυνατόν; Κι όμως λατρεμένοι μου. Είναι. Διότι κάποιοι αποφάσισαν να μνησθούν το δολοφόνο με το πριόνι. Κοινώς ευνοούχισαν τον Ιβάν τον τρομερό-τρομάρα τους- και είχαμε προβολή μόνο του πρώτου μέρους της ταινίας. Τι είπατε; Πότε θα προβληθεί το δεύτερο; Δηλαδή εσείς τώρα παραίστε αισιόδοξοι. Ποιός σας είπε ότι θα προβληθεί....

ΑΡΧΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Πρωί πρωί, προσκύνημα στην Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών μετά κατευθείαν για το ιγκλού. Συνεντεύξεις τύπου, Πανούσης με μαύρο γιαλί, και Ζαρζώνης να "πυροβολεί" με τη φωτογραφική μηχανή, όταν δεν φλερτάρει. Διότι η ώρα που ο φωτογράφος φλερτάρει είναι ιερή... μην τα ξαναλέμε.

Σήμερα όχι, δεν συγχίστηκα απο κανέναν, ούτε εκνεύρισα κανέναν - θα λεγα-και ομολογώ ότι αυτό με πείραζε πολύ.

ΙΒΑΝ ΑΔΙΚΟΧΑΜΕΝΟ ΠΑΛΙΚΑΡΙ ΜΟΥ

Στο Λάουρα, ο Κισλόφσκι υποδέχεται τους πρώτους σινεφίλ με την ταινία του "Ηρουν ένας στρατώτης", νωρίς το μεσημέρι. Ολα πάνε καλά μέχρι τη στιγμή που ο "Ιβάν ο τρομερός" του Σεργκέι Αιζενστάιν ξεδιπλώνεται στη μεγάλη οθόνη.

Το πρόγραμμα έγραφε (part I) η κόπια όμως περιείχε όλη την ταινία, κι έτσι...χρααααααααα. "Χασάπη" φωνάζει κάποιος και τολμά να βγει έξω και να ζητήσει το λόγο. Κι επειδή οι μεγαλύτερες βλακειές γίνονται με τις καλύτερες προθέσεις, τη νύφη πλήρωσε ο νέος του Φεστιβάλ που έλεγχε την κίνηση και ο οποίος πήγε να εξηγήσει στον θερμόαιμο, πως έχουν τα πράγματα. Δεν του είχε μιλήσει κανείς πριν για προληπτική ιατρική; Που πας χρυσό μου... "Ρε" να λέει ο ένας. "Δεν σας ξέρω για να μου μιλάτε στον ενικό" ο άλλος.

Κάποια στιγμή ο Μισέλ Δημόπουλος άρχισε να μιλά για την υπέροχη Φρίντα Λιάπα και τα πνεύματα ηρέμησαν ενώ άρχισαν να προβάλλονται οι ταινίες της "Απεταξάμην" και "Οι δρόμοι της αγάπης είναι νυχτερινοί". Φεύγοντας είδα τοιχοκολλημένη την αφίσα της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών. "Ποιός φοβάται τον ελληνικό κινηματογράφο;". Ας απαντήσει κάποιος καλέ μπας και ηρεμήσουν...

Κάτω τα χέρια απ' τον Τζιμάκο

ΕΚΘΕΣΗ ΙΔΕΩΝ...

Στον ΕΣΠΕΡΟ η κίνηση ήταν συμπληρωματική αν και αύριο (σήμερα) περιμένουν την κάθοδο των μυρίων καθώς θα υπάρχει προβολή του "

Ζορμπά" και του "Μετρόπολις".

Το μόνο πρόβλημα δημιουργήθηκε στο "Ηρεα" του Κισλόφσκι, όταν χάλασε το μηχανήμα, δημιουργήθηκε πρόβλημα με τον ήχο και για μισή ώρα σταμάτησε η προβολή. Περιττό να πούμε ότι το κοινό του Κισλόφσκι είναι ΕΙΔΙΚΟ. Κιχ δεν ακούστηκε, κανείς δεν έφυγε. Περίμεναν υπομονετικά να ξαναρχίσει η προβολή. Στο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ο Γιάννης έγινε καλά και παρολίγον θα έκανε και τον μεταφραστή όταν ο ROBERT JAN WESTDIJK ανέβη-

Μετά τον Δ. Κολλάτο και "Πριν από τη Βροχή" στο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

κε να προλογίσει την "Μικρή αδερφή". Να 'ναι καλά ο ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ όμως, το κοινό κατείχε την Αγγλική και έβγαλε τον Γιάννη από τη δύσκολη θέση. Χωρίς θέση έμειναν πάρα πολλοί στην ταινία του Μαντσέφσκι "Πριν από τη βροχή" Ιερό προσκύνημα. Κόσμος μέσα, κόσμος έξω, μια υστερία έπασσε τον Γιάννη.

Τα δεινά του ήρωά μας όμως δεν έχουν τέλος. Μια κυρία ζητά να ισχύσει το εισιτήριό της για άλλη ημέρα επειδή την συγκεκριμένη δεν μπορούσε να δει την προβολή. Θέλοντας να σιγουρευτεί έβαλε τα παιδιά να γράψουν ολόκληρη έκθεση ιδεών απο πίσω και να βάλουν και τις υπογραφές τους. Οχι χαρτόσημο δεν χρειάστηκε καθώς δεν έμεινε πολύ για το γνήσιον της υπογραφής.

Και ο επίλογος έκλεισε πάλι με μια ταινία "Ίσως κάποια άλλη φορά" του Shayad Vaghti Digar η οποία έδωσε ραντεβού με τους υπότιτλους... στο φινάλε. Ως τότε το κοινό έκανε τις ασκήσεις του. Μετέφραζε μόνο του

και φυσικά έλεγε ότι ήθελε.

ΓΕΜΙΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ο ναός των Νέων Οριζόντων το Παλλάς γεμάτος. Στην ταινία "Μάνκεν Πις" του Frank Van Passel αναγκάστηκαν να βγάλουν τον κόσμο έξω. Στο "Ετοιμοί για όλα" ο κινηματογράφος πέρα από τους καθιστούς ήταν πία στους όρθιους, ενώ και η ταινία του Neil Abramson "Χωρίς ανάσα" καταχειροκροτήθηκε, την προλόγισε μάλιστα και ο Δημήτρης Ειπίδης.

ΤΕΛΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Στην Ε.Μ.Σ. η Τρίτη ήταν η καλύτερη εισπρακτικά ημέρα. Πάνω από 1100 άτομα παρακολούθησαν την ταινία των...αστέρων, κοινώς την "Ζωή ενάμιση χιλιάρικο" της Φωτεινής Σισκοπούλου, ενώ έπεσε πολύ χειροκρότημα και στην ταινία του ΘΩΜΑ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ "Meri amen-αναζήτηση σε τρία μέρη κι ένα τόπο".

Αυτό ήτο και για σήμερα μονολόγησα και πήρα το δρόμο της επιστροφής. Σα να παραήταν ήσυχη η μέρα σκέφτηκα. Μπήκα στο ταξί και ΝΑΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ. Ο ταξιτζής μου είπε τα πάντα για ΤΗΝ συνέντευξη, και για το σαλονάκι του σπιτιού, μου είπε την άποψη του για το πώς θα βγούμε απο την κρίση, έβρισε τον μπροστινό που δεν άναψε φλας και

Ο κ. Διευθυντής του "ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ" σε ώρα σκληρής εργασίας

με ρώτησε αν έχει δικίο... φυσικά και δεν με ρώτησε όταν έβαλε μέσα άλλους πελάτες. Ποια κωμωδία στη μεγάλη οθόνη μπορεί να συγκριθεί με το κωμικόν της καθημερινότητας μας;

Κλεοπάτρα Πατλάκη

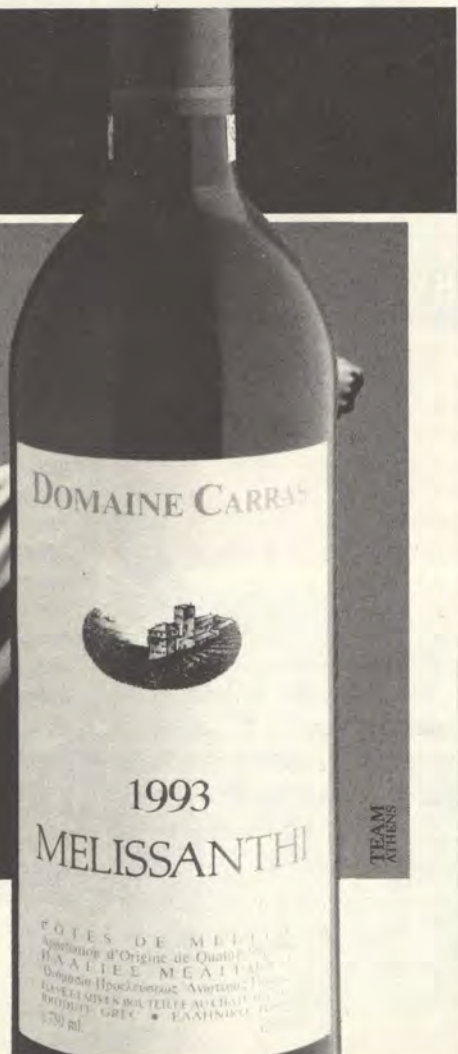
MELISSANTHI ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας. Το κορυφαίο ελληνικό λευκό με παγκόσμια αναγνώριση, αποκλειστικά από τις ελληνικές ποικιλίες Ασύρτικο και Αθίρι. Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποίησης στον DOMAINE CARRAS, το μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

Εν' Θεσσαλονίκη...

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ

Καθηγητής της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Α.Π.Θ. και κριτικός σύγχρονων θεμάτων επικοινωνίας

“Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης: μια γιορτή του σινεμά”.

1) Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Τι σκέψεις σας δημιουργεί;

—Ένα πανηγύρι του σινεμά, κατά το συνήθως και όχι ανεπτυγώς λεγόμενο. Επτά χρόνια παλιότερα, τα τελευταία τις περισσότερες μέρες, στη διάρκεια των οποίων προβάλλονται οι ξένες ταινίες και οι ελληνικές ταινίες ήταν μια γιορτή του σινεμά, η οποία καλά θα ήταν, αλλά δε νομίζω ότι συμβαίνει ακριβώς, να υποδαυλίζει μια γενικότερη και κυρίως μια διαρκέστερη αγάπη για το σινεμά. Θέλω να πω ότι δε νομίζω πως ο κόσμος που μαζεύεται, και καλά κάνει και μαζεύεται σ' αυτή τη γιορτή, ότι εν συνεχεία τρέχει στις αίθουσες του κινηματογράφου όλη την υπόλοιπη χρονιά. Ή ενδεχομένως αντίστροφα, όσοι δεν πάνε στο ίδιο το Φεστιβάλ νομίζω ότι γεμίζουν τις αίθουσες κινηματογράφων τον υπόλοιπο χρόνο, έτσι ώστε να δείχνει μια κινηματογραφοφιλία συνδυασμένη ή υποδαυλισμένη από το ίδιο το Φεστιβάλ. Εν πάση περιπτώσει η γιορτή παραμένει.

4) Θυμάστε κάτι από τα παλαιότερα φεστιβάλ;

Βέβαια, κυρίως τα πρώτα φεστιβάλ στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, που ήταν και η εποχή της μεγάλης δόξας του σινεμά εν γένει. Ο κόσμος τότε κατέκλυζε τις αίθουσες, υπήρχαν ουρές στο σινεμά οποιαδήποτε εποχή του έτους, όταν ερχόταν καμιά καλή ταινία, ή περισσότερο ή λιγότερο καλή, απ' αυτές που τώρα βλέπουμε

στην τηλεόραση και λέμε “θεέ μου τη θαυμάζαμε τότε!” Θυμάμαι τον Κακογιάννη με την “Αντιγόνη” στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, τα χειροκροτήματα, θυμάμαι επίσης την “Συννοικία το όνειρο” με τον Αλεξανδράκη, τον Κατράκη, την Ειρήνη Παππά κι εκείνες, τις, τόσο μικρών διαστάσεων σκάλες όταν τις βλέπει κανείς σήμερα, του ΟΛΥΜΠΙΟΝ, που τότε φάνταζαν απροσπέλαστες, υπερφορτισμένες. Είχε μια αίσθηση η πόλη πιο μιζερη τότε, ως αρχιτεκτονική, ως κατασκευές, ως ένταση κυκλοφορίας, δεν ήταν κατάστικτη από νυχτερινά φώτα. Ωστόσο τότε, ξαφνικά γινόταν πολύ πιο κοσμοπολίτικη η Θεσσαλονίκη, διαρκούντος του φεστιβάλ, απ' όσο γίνεται σήμερα. Παρόλες τις πολύ πιο μεγαλόπρεπες και θριαμβικές εισόδους στο Κρατικό Θέατρο σήμερα, την πολύ πιο μεγάλη κίνηση, την πολύ πιο μεγάλη δημοσιότητα λόγω τηλεοράσεων διαρκούς αναμετάδοσης του τι συμβαίνει εκεί πέρα. Τότε είχε μια κορύφωση το γεγονός, πού νομίζω ότι σήμερα, παρά τη δημοσιότητα λόγω τηλεόρασης και έκτασης μέσα στην πόλη—τότε ήταν ένα σινεμά όλο κι όλο, τώρα είναι 4-5 ταυτόχρονα που λειτουργούν υπό την σκέπη του Φεστιβάλ, άρα υπάρχει ένα σπρόκισμα του φεστιβάλ μέσα στην ζωή της πόλης—ότι αναστατώνει ή ενσυντονίζει ή οιστρηλατεί τη ζωή της πόλης λιγότερο απ' ότι τόκανε τότε, έστω με μια αίθουσα και με μια ή δύο προβολές την ημέρα.

P.X.

Ματούλα Σκαλτσά

Διευθύντρια του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης

Θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό το ότι γίνεται στην πόλη μας το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για πάρα πολλούς λόγους. Πρώτα, το ότι είναι Διεθνές, συγκρόνως το ότι έχει το Ελληνικό διαγωνιστικό τμήμα και το πληροφοριακό, όπου οι Έλληνες κινηματογραφιστές συγκρίνονται με τα διεθνή μέτρα, και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Επίσης, όπως ξέρουμε, το να γίνεται ένα Διεθνές Φεστιβάλ στην πόλη μας είναι σημαντικό και για άλλους λόγους, γιατί, απ' ενός μεν ζωντανεύει από τον κόσμο ο οποίος έρχεται και τις ζυμώσεις που γίνονται, αλλά και η Θεσσαλονίκη μπαίνει στο μάτι της δημοσιότητας, που αυτό είναι πάρα πολύ καλό. Έχουμε λοιπόν τη σύγκριση, έχουμε τη δημοσιότητα, έχουμε τη ζωντανία και φέτος το Φεστιβάλ απλώνεται και στη Βόρειο Ελλάδα.

Μόνα Κιτσοπούλου

Σκηνοθέτης

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, μ' όλα τα κατά καιρούς προβλήματα που παρουσιάζει και που όλοι ξέρουμε, είναι ένας θεσμός άρρηκτα συνδεδεμένος με την πόλη μας. Ένα σημαντικό καλλιτεχνικό γεγονός, που όλοι μας πρέπει με κάθε τρόπο να στηρίζουμε. Είναι τα νιάτα μας και η ωριμότητά μας. Και οι φωνές του Β' Εξώστη, όσο κι αν υπερβάρηθουν πολλές φορές, δείχνουν, ωστόσο, πως στη Θεσσαλονίκη οι νέοι άνθρωποι θέλουν να συμμετέχουν ενεργά κι ότι πραγματικά ενδιαφέρονται για την πνευματική ζωή αυτού του τόπου.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Τετάρτη 8/11

ΕΜΣ

21.00'
I.C.
Το βρομόπαιδο, 90'
Sale gosse
Claude Mourieras
France, 1995, eng.subt.
23.00'
N.C.
Στην άκρη της γης, 74'
Tanah Lot
Panos Bournias
Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

20.00'
Sp.Scr.
Μητρόπολις, 140'
Metropolis
Fritz Lang
Germany
Piano: Sakis Papadimitriou
23.00'
CACOYANNIS
Αλέξης Ζορμπάς, 142'
Zorba the Greek
Greece, 1965, gr.eng. speaking

ΛΑΟΥΡΑ

21.00'
CACOYANNIS
Πάνω, κάτω και πλαγίως
Up, Down and Sideways, 100'
Greece, 1993, eng.subt.
23.00'
N.H.(R)
Εξωτερική νύχτα
Exterior Night, 36'
Οι ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χάντσον
Rock Hudson's Home Movies, 63'
Mark Rappaport
U.S.A.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

20.00'
MORETTI (R)
Παλομπέλα Ρόσα
Palobella rossa, 89'
Italy, 1989
22.00'
N.H.
Στο μέσον της στιγμής
Middle of the Moment, 80'
Nikolas Humbert & Werner Penzel
24.00'
N.C.(R)
Στην άκρη της γης
Tanah Lot

Panos Bournias
Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

21.00
Ο Ποδηλάτης
Bicycleran
M. Makhmalbaf, 75'
(1989) Iran
23.00
Σελιλόιντ Κλόζετ
The Celluloid Closet
Rob Epstein, J. Friedman
102 (1995) USA

Πέμπτη 9/11

ΕΜΣ

15.00'
Sp/Scr.
Βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους
Φεστιβάλ Δράμας
Awarded short greek films from Drama Film Festival
17.00'
I.C.
Η τέχνη για δασκάλους παιδιών
The Art for Teachers of Children, 83'
Jennifer Montgomery
U.S.A., 1995
19.00'
N.I.
Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά
The Lost Treasure of Hursit Pasha, 84'
Stavros Tsiolis
Greece, 1995
21.00'
I.C. - N.C.
Με μια κραυγή, 93'
With a cry
Vassiliki Iliopoulou
Greece, 1995
23.00'
N.C.
Μαγεμένοι, 78'
Bewitched
Giorgos Karypides
Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

13.00'
KIESLOWSKI (R)
Χωρίς τέλος
Bez Konca, 113'
Poland, 1984
15.00'
N.I. (R)
Meri Amen, αναζήτηση σε τρία μέρη και ένα τόπο
Meri Amen, 84'
Thomas Moschopoulos
Greece, 1995
17.00'
N.H.
γάμος του ευλογημένου
Arusi-E Khuban, 75'
Mohsen Makhmalbaf
Iran, eng.subt.
18.30'
N.H.
Ινστιτούτο Μπενζαμέντα
Institute Benjamenta, 105'
The Brothers Quay
21.00'
N.C. (R)
Σταγόνα στον ωκεανό
A Drop in the Ocean, 104'
Eleni Alexandraki
Greece, 1995
23.00'
I.C. (Out of Comp.)
Το μίσος - La Haine
Mathieu Kassovitz
France, 1995

ΛΑΟΥΡΑ

13.00'
CACOYANNIS
Η ιστορία του Ιακώβ και του Ιωσήφ
The Story of Jacob and Joseph, 110'
U.S.A., 1974
15.00'
Sp.Scr.
Μέρες οργής - Eva requiem για την Ευρώπη
Days of Rage - A Requiem for Europe
Vassilis Mazomenos
Greece, 1995
17.00'
CACOYANNIS
Χαμένο κορμί
Il relitto, 115'
Italy, 1960, eng. sp.
19.00'
N.H.
Ο γυρολόγος
Dasforush
The Peddler, 95'
Mohsen Makhmalbaf
Iran, eng.subt.
20.50'
KIESLOWSKI
Ερασιτέχνης κινηματογραφιστής
Amator, 112'
Poland, 1979, eng.sp.
23.00'
Sp.Tr.
Τα χρόνια της μεγάλης ζέσης
The Years of the Big Heat, 104'

Frieda Liappa
Greece, 1991

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

I. C. (R)
Οκαέρι
Okaeri, 99'
Makoto Shinozaki
Japan, 1995, eng.subt.
16.00'
MORETTI
Χρυσά όνειρα
Sogni d'oro, 105'
Italy, 1981
18.00'
B.S.(R)
Το κέρατο της κατοίκας
Koziat Rog, 89'
Nicolai Volev
Bulgaria, 1995
20.00'
I.C. (R)
Η αγάπη είναι πιο κρύα κι από το θάνατο
Ask Ölümnden Soguktur, 100'
Canan Gereade
Turkey, 1995, fr.subt.
22.00'
I.C. - N.C. (R)
Με μια κραυγή
With a cry, 93'
Vassiliki Iliopoulou
Greece, 1995
24.00'
N.C. (R)

Μαγεμένοι, 78'
Bewitched
Giorgos Karypides
Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

15.00
Το κλειδί
Kelid, 70'
Ebrahim Foruzesh
(1986) Iran
17.00
Ήταν μια θαυμάσια μέρα
Het is een shone dag geweest, 70'
Jos de Putter
(1993) Netherlands
19.00
Εύπνημα
Ebrede
Judit Elek 110'
(1995) Hungary, France, Poland
21.00
Σαλάμ Σινεμά
Salaam Cinema, 75'
M. Makhmalbaf
(1995) Iran
23.00
Νευρώση, 50 χρόνια διαστροφής
Neurosia, 50 years of perversity, 87'
Rosa von Praunheim
(1995) Germany

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Φώτος Λαμπρινός

σκηνοθέτης
της ταινίας "Γέντι γενεθλίων"

Ελλάδας για παράδειγμα, τα θέματα είναι ίδια. Είτε πρόκειται για ερωτικά δράματα, είτε για κωμωδίες. Στα βουκολικά, τα έχω αναμείξει χωρίς αναφορά προέλευσης και δεν ξεχωρίζουν. Μόνο από τα ρούχα καταλαβαίνεις τη χώρα Ρουμανία ή Βουλγαρία.

3. Πόσο εύκολα μέσα από τη τέχνη καταλύονται τα σύνορα που θέτει η πολιτική;

Ας βγάλουν οι άλλοι τα συμπεράσματα. Εγώ έκανα αυτή τη δουλειά για να ερεθίσω τα συναισθήματα, την καρδιά των ανθρώπων. Εύχομαι να το πέτυχα, θα το δούμε. Όπως λέν οι γεωργιανοί "το άσπρο και το μαύρο στο μπάνιο φαίνονται".

4. Οι εικόνες με τις προσόψεις των κινηματογραφικών αιθουσών στην ταινία είναι γοητευτικές.

Ναι, η αίθουσα στη Σόφια, είναι η αρχαιότερη εν λειτουργία σε όλη την Ευρώπη. Το όνομά της ήταν "Μοντέρν" και τώρα λέγεται "Τσερνκόφσκι". Η αίθουσα του Βελιγραδίου "Ρεξ Βιοσκόπ". Βιοσκόπ στα σέρβικα σημαίνει σινεμά. Είναι αίθουσα της πρώην εβραϊκής συνοικίας, σήμερα έχει κλείσει κι είναι αποθήκη. Όπως και η δική μας του Βαρδάρη Θεσσαλονίκης. Με προμετωπίδα τον κινηματογραφιστή, το τρίποδο, που θυμίζει τον Ντζίγκα Βερτόφ, τον "Άνθρωπο με την κάμερα".

Π.Κ.

Πάνος Ζενέλης

σκηνοθέτης
της ταινίας "Άρτεμις"

"Ένα οδοιπορικό στους τόπους όπου λατρεύτηκε η θεά Άρτεμις. Με γοήτευσε το γεγονός ότι η Άρτεμις ήταν μια θεά με δικαιοδοσία "πέρα από το άστυ" και επιπλέον μια θεότητα κοντά στους νέους της προεφηβικής ηλικίας, κάτι χωρίς αντίστοιχο σήμερα. Οι εμβόλιμες δραματοποιημένες σκηνές αφορούν τις θεϊκές ή μυθολογικές παρουσίες, ενώ η Αιμιλία Υψηλάντη υποδύεται μια αρχαιολόγο - "ξεναγό" μέσα στη ταινία.

Από τη πλευρά του συνθέτη της μουσικής της ταινίας Δημήτρη Λέκκα είχαμε την δήλωση του: Επιστρέφω πάλι στον κινηματογράφο και στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης μετά τη μουσική που έγραψα για τη ταινία του Θανάση Ρεντζή "Ηλεκτρικός Άγγελος". Η μουσική μου για τη ταινία στηρίζεται στις μελέτες μου για την αρχαία ελληνική μουσική και αφ' ετέρου σε αιγαιοπελαγίτικα μοτίβα καθώς το γεωγραφικό "κέντρο" της ταινίας είναι η Δήλος, τόπος γέννησης της Αρτέμιδος.

Π.Κ.

Νίκος Λυγγούρης

σκηνοθέτης
της ταινίας "Καρδιά από πέτρα"
(Γερμανία)

Ο Νίκος Λυγγούρης, καταγόμενος από τη Θεσσαλονίκη, ζει και εργάζεται στο Βερολίνο. Σχετικά με την γερμανικής παραγωγής ταινία του "Καρδιά από πέτρα" μας είπε τα εξής:

"Μετέφερα σε μια γερμανική ταινία τη μεσογειακή ευαισθησία. Πρόκειται για μια ταινία "κήπου" καθώς η υπόθεση διαδραματίζεται στον ηλιόλουστο χώρο ενός κήπου σε μια ωραία έπαυλη των περιχώρων του Βερολίνου. Το θέμα της, που το θεωρώ πανανθρώπινο, επικεντρώνεται στις σχέσεις μεταξύ τριών γενεών, δηλαδή παιδιών, ηλικιωμένων και ενηλίκων. Ανάμεσα στους τέσσερις ήρωες της ταινίας μου, ένας δεκατριάχρονος χούλιγκαν περνά το μήνυμα των άστεγων παιδιών, που κατά χιλιάδες το γερμανικό κράτος προσπαθεί να προστατεύσει σε ειδικούς κοινωνικούς σταθμούς, στη μεταβατική περίοδο της ζωής τους.

Για την καριέρα της ταινίας του μας είπε: Η "Καρδιά από πέτρα" παίχτηκε ήδη σε φεστιβάλ της Γερμανίας, Σουηδίας και η υποδοχή της ήταν θερμή με θετικές κριτικές. Πρόκειται

για παραγωγή μικρού κόστους, έφθασε στα 40 εκατομμύρια δραχμές. Χρηματοδοτήθηκε κατά τα 3/4 από τη γερμανική τηλεόραση και κατά 1/4 από το κινηματογραφικό κέντρο της Κολωνίας.

Για το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, δήλωσε: Σήμερα το φεστιβάλ σας έχει πολύ καλή οργάνωση και ποιότητα. Στη Γερμανία σχολιάζεται ευνοϊκά. Λείπει όμως η ζωντάνια του '80, γεγονός φυσικό, αφού αποτελούν παγκόσμιο φαινόμενο οι άδειες κινηματογραφικές αίθουσες.

Το Φεστιβάλ το 1980 ήταν πιο ζωντανό, είχε πάθος. Ήταν δηλαδή κάτι ανάμεσα σε ποδοσφαιρικό αγώνα και πολιτική συγκέντρωση. Τώρα το βρίσκω πιο "απαλό", αλλά σαφώς καλύτερο, τόσο καλύτερο που στη Γερμανία αναφέρεται ως ένα μικρό αλλά πολύ καλό Φεστιβάλ.

Π.Κ.

1. Ένα ντοκιμαντέρ με αφορμή τα 100 χρόνια κινηματογράφου, ένα ταξίδι στα Βαλκάνια, στο βουβό κινηματογράφο αρχές του αιώνα.

Ακριβώς. Μια έρευνα σε ότι έχει σωθεί από αυτόν. Ψάξαμε σε όλες τις πόλεις, από την Αθήνα έως το Βουκουρέστι κι ευτυχώς ανακαλύψαμε υλικό από ταινίες των Βαλκανίων. Τρεις κατηγορίες που σκηνές τους συνέπλεξα μεταξύ τους. Αστικές, κωμειδύλλια αγροτικά και κωμωδίες. Μαζί ντοκιμαντέρ επικαίρων της εποχής, και τα σύγχρονα δικά μου γυρίσματα. Και το σημαντικότερο: το υλικό των αδελφών Μανάνκη. Είμαι ο πρώτος που το ανακάλυψα στα Σκόπια παλαιότερα και τώρα σε καλύτερη κατάσταση στη ταινιοθήκη του Βελιγραδίου. Σκοπός μου είναι να δείξω τί ενώνει τους λαούς των Βαλκανίων και λιγότερο τι μας χωρίζει.

2. Τι ενώνει τους λαούς των Βαλκανίων;

Πολλά. Τα ήθη κι έθιμα και η αντίληψη για τη ζωή είναι τόσο κοινά. Ακόμη ο τρόπος που κάνουμε κινηματογράφο. Κοιτάξετε στις ταινίες διαφορετικών χωρών, Τουρκίας, Βουλγαρίας,

Μια πόλη μαγική
1997: Η Θεσσαλονίκη σκηνοθετεί τον πολιτισμό της Ευρώπης

Ετοιμαστείτε, είστε οι πρωταγωνιστές.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια...

...επί της οθόνης!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΥΜΙΕΡ
ΑΙΖΕΝΣΤΑΙΝ
ΒΕΝΤΕΡΣ
ΣΕΣΙΑ ΝΤΕ ΜΙΑ
ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ
ΑΙΒΟΥΡΥ
ΧΙΤΣΚΟΚ
ΤΡΥΦΩ
ΦΕΛΛΙΝΙ
ΓΚΟΝΤΑΡ
ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
ΜΠΡΕΣΟΝ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΖΑΝ
ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ
ΤΣΑΠΛΙΝ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ
ΓΚΕΪΜΠΛ
ΜΠΡΑΝΤΟ
ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ
ΠΟΛΑΝΣΚΙ
ΚΙΟΥΚΟΡ
ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΤΡΕΓΙΕΦ
ΜΙΧΑΛΚΩΦ

ΒΙΣΚΟΝΤΙ
ΣΑΟΥΡΑ
ΑΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ
ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
ΤΑΒΙΑΝΙ
ΤΑΤΙ
ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ
ΝΙΟΥΜΑΝ
ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ
ΒΙΒΙΑΝ ΛΙ
ΝΤΕ ΣΙΚΑ
ΛΟΡΕΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΓΚΡΕΓΟΡΙ ΠΕΚ
ΝΙΚΟΛΑΖΟΝ
ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ
ΜΠΟΓΚΑΡΤ
ΜΙΤΣΑΜ
ΚΟΠΠΟΛΑ
ΦΟΝΤΑ
ΧΙΟΥΣΤΟΝ
ΜΠΑΚΩΛ
ΑΛΑΝ ΠΑΚΟΥΛΑ
ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ
ΧΕΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ

ΧΟΦΜΑΝ
ΣΤΡΙΠ
ΑΪΡΟΝΣ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΪΣΥ
ΤΕΪΛΟΡ
ΣΑΔΕΡΛΑΝΤ
ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΓΚΝΕΥ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ
ΛΙ ΜΑΡΒΙΝ
ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΑΓΟΥΕΙ
ΜΠΙΤΙ
ΠΑΤΣΙΝΟ
ΤΖΙΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΙ ΚΛΙΦΤ
ΤΖΕΪΜΣ ΝΤΙΝ
ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΚΛΑΣ
ΤΖΕΣΙΚΑ ΛΑΝΓΚ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ
ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ
ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή

τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό,

δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο,

προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός

κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος,

παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι

φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΙΝΔΕΟΥΣΗΣ

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**

10 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

88 **μυσό**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1886

Αλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες Έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

**Κ Α Π Ν Ι Κ Η
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Μ.Α.Μ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

“Στο μέσον της στιγμής”

Στο μέσο λοιπόν της διαδρομής -πέντε μέρες αφήσαμε πίσω μας, πέντε μέρες (μαζί με τη σημερινή) μας απομένουν, πριν να σβήσουν οριστικά τα φώτα. Οι πρώτες θετικές εντυπώσεις και οι προσδοκίες που γέννησαν έχουν πια επαληθευθεί και το συναίσθημα που πια μοιάζει να κυριαρχεί είναι η αισιοδοξία. Γιατί δεν μπορεί, όλα θα πάνε καλά για το σινεμά όσο συνεχίζουν να φτιάχνονται τόσες, τέτοιες και -κυρίως- τόσο διαφορετικές μεταξύ τους ταινίες, απ' άκρη σ' άκρη αυτού του κόσμου.

μπούτο, μ' ένα δύσκολο θέμα, που απαιτεί -και έχει τελικά- χαλαρότερη δομή, ποιητική διάθεση, φαντασία, νοσταλγία... Ηρώας του ένας φωτογράφος που ψάχνοντας υλικό για εικόνες που του 'χουν παραγγείλει από κάποιο θεατρικό σχήμα, συναντά ένα γέρο που έχει υποστεί καρδιακή προσβολή. Η αγωνιώδης προσπάθειά του να τον σώσει, αλλά και να μάθει την ταυτότητά του, γίνεται αφορμή για ένα ποιητικό ταξίδι έξω από την απτή πραγματικότητα, στα μονοπάτια του ονείρου και της μνήμης.

Στην τρίτη ταινία από το Ιράν ξανασυναντάμε την βαρυσήμαντη υπογραφή του Μοχσέν Μαχμαλμπάφ.

Ο “Ποδηλάτης” είναι η πέμπτη χρονολογικά ταινία του,

μ' ένα θέμα που φέρνει στο νου την κλασική αμερικάνικη ταινία του Σίντνι Πόλλακ “Σκοτώνουν τ' αλογα όταν γεράσουν”. Ένας φτωχός πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, μη μπορώντας να αντιμετωπίσει τα έξοδα της σοβαρής ασθένειας της γυναίκας του, μπλέκεται σ' ένα παράξενο στήσιμο: να ποδηλατεί αδιάκοπα για μία ολόκληρη εβδομάδα. Επτά μέρες, στην ίδια κυκλική διαδρομή, χωρίς μια στιγμή ανάσας. Άλλοι έχουν στοιχηματίσει υπέρ κι άλλοι κατά, μήπως όμως το μόνο σίγουρο είναι το ποιος θα είναι χαμένος (ο ίδιος), άσχετα με τη τελική έκβαση της δοκιμασίας;

Στην άλλη άκρη της Ασιατικής ηπείρου, ο Γιαπωνέζος Χιροκάζου Κορε - Εντα εντυπωσιάζει με την πρώτη κιόλας μεγάλου μήκους ταινία του μετά από μια σειρά βραβευμένων τηλεοπτικών ντοκυμανταίρ. Στην “Ψευδαίσθηση” η ηρωίδα είναι αλύπητα χτυπημένη από το θάνατο αγαπημένων της προσώπων. Η γιαγιά της πέθανε όταν η ίδια ήταν 12 χρονών. Ο συζυγός της αυτοκτονεί ενώ είναι μόλις στα 25 του κι αυτή μοιάζει να μην μπορεί να τους ξεχάσει, ακόμα κι αφού ξαναπαντρεύεται κι εγκαθίσταται σε άλλο τόπο, με τον νέο σύζυγό

της, τον γιο και την θετή της κόρη. Η αυτοκτονία περνά συνέχεται από το μυαλό της κι έτσι όπως στέκεται στην άκρη ενός γκρεμού, πάνω από τα κύματα, το μυστήριο “μαμπορόζι” η μαγική αντανάκλαση του φωτός του ωκεανού, την γοητεύει μοιάζοντας να την καλεί κοντά του. Ευτυχώς που υπάρχουν πράγματα που μπορούν να την κρατήσουν στη ζωή.

Στο “ντιουλάπι του σελί-λόϊντ” (“Celluloid Closet”) τέλος, δεύτερη κοινή δουλειά του πολυβραβευμένου Ρομπ Εποτάν και του Τζέφρυ Φρήντμαν, πρωταγωνιστής είναι το ίδιο το σινεμά και οι μύθοι του, ιδωμένοι μέσα από το πρίσμα της σεξουαλικότητας. Αποσπάσματα από ταινίες, αλλά και συνεντεύξεις από γνωστούς ανθρώπους του αμερικάνικου σινεμά (Τομ Χανκς, Σούζαν Σάραντον, Σίρλεϊ Μακ Λέιν, Γκορ Βιντάλ, Γιούσι Γκόλντμπεργκ, Τόνι Κέρτις κ.α.) που δούλεψαν με σχετικά θέματα, χρησιμοποιούνται έντεχνα για την διατύπωση ενός περιεκτικού σχόλιου για τον τρόπο με τον οποίο το σινεμά έχει παρουσιάσει την ομοφυλοφιλία και γενικότερα την ανθρωπινή σεξουαλική συμπεριφορά.

Το σημερινό πρόγραμμα των “Νέων Οριζόντων” ολοκληρώνουν οι επαναλήψεις των ταινιών: “Αυγά” του Νορβηγού Μπεντ Χάρμερ, του γερμανοελβετικού ντοκυμανταίρ “Στο μέσον της στιγμής”, του Ιρανικού “Σάρα” (διασκευή του Ιψενικού “Κουκλόσπιτου” και την “Εξωτερική νύχτα” και “Οι ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χάντσον” του Μαρκ Ραππαπορτ.

Αντώνης Σακάρας

Πέντε και πάλι σήμερα οι πρεμιέρες στους “Νέους Ορίζοντες” και οι τρεις απ' αυτές έρχονται από τη χώρα που πρωταγωνιστεί φέτος το Μεσανατολικό Ιράν. Η πρώτη είναι και μια μεγάλη έκπληξη πριν ακόμα τη δει κανείς, καθώς την υπογράφει μια γυναίκα, γεγονός που έρχεται ν' ανακατέψει λίγο τις ισχυρούς πεποιθήσεις μας γύρω από τη θέση του “ασθενούς φύλου” στο θεοκρατούμενο Ιράν. Η Ραχσάν Μπανί-Ετεράντ δουλεύει στην τηλεόραση αρχικά κι αργότερα στο σινεμά για περισσότερα από 20 χρόνια κι από το 1988 γυρίζει τις δικές της ταινίες μεγάλου μήκους (έχει κάνει συνολικά πέντε), πάντα με θέματα γύρω από τα προβλήματα των φτωχών γυναικών της πατρίδας της.

Στη “γυναίκα με το μπλε βέλο” ηρωίδα είναι η νεαρή Νομπάρ Κορντανί, που εργάζεται για να θρέψει την άρρωστη μητέρα, τον ναρκωμένη αδελφό

και την μικρή αδελφή της. Το αφεντικό της, ο 60χρονος καλόκαρδος Ρασούλ Ραχμανί, χήρος για πολλά χρόνια με μόνο μια κόρη, την ερωτεύεται ειλικρινά και θέλει να είναι μαζί της, κόντρα στην αντίθετη γνώμη του περιγυρού τους. Μια ενδιαφέρουσα γυναικεία ματιά σ' ένα γνωστό θέμα, το οποίο καταφέρνει να “αναστήσει”...

Με το “Ρόδι και καλάμι”, ο συμπατριώτης της Ραχσάν Μπανί-Ετεράντ, Σαϊντ Εμπραχίμφάρ κάνει ένα δυναμικό ντε-

Μοχσέν Μαχμαλμπάφ

Η ταινία του Μοχσέν Μαχμαλμπάφ “Ο γάμος του ευθρογμένου” προβάλεται την Πέμπτη στις 17.00 στον κινηματογράφο ΕΣΠΕΡΟ

1. Πείτε μας δύο λόγια για το σινεμά στην πατρίδα σας και για την δική σας θέση σ' αυτό.

Σήμερα στη χώρα μου υπάρχουν περισσότεροι από 320 ενεργειακοί κινηματογράφοι και παράγονται κάθε χρόνο γύρω στις 70 ταινίες. Θα μπορούσαμε να χωρίσουμε όλους αυτούς τους καλλιτέχνες σε τρεις κατηγορίες. Στην πρώτη είναι όσοι κάνουν ταινίες καθαρής προπαγάνδας για το καθεστώς κι αυτοί φυσικά βρίσκουν πάντα χρηματοδότηση από το κράτος. Στη δεύτερη ανήκουν όσοι κάνουν “εμπορικές” ταινίες κι αυτοί συνήθως βρίσκουν τα χρήματα από διάφορες εταιρείες παραγωγής. Υπάρχει τέλος μια τρίτη ομάδα, από 10-15 άτομα όλο κι όλο, που ασχολούνται με τον κινηματογράφο καθαρά ως τέχνη, φτιάχνοντας ποιητικές ταινίες, αντιμετωπίζοντας πολλές δυσκολίες, και οικονομικές, και από τη λογοκρισία. Για να καταλάβετε, μόνο 4-5 από τις 70 περίπου ταινίες κάθε χρόνο, θα μπορούσαμε να τις εντάξουμε σ' αυτήν την κατηγορία. Νοιώθω και 'γώ πως ανήκω εδώ.

2. Ποιά είναι τα σημεία εκείνα που ενοχλούν την λογοκρισία;

Ό,τι έχει σχέση με πολιτικά και ιδεολογικά θέματα, αλλά και κάποια ταμπού συμπεριφοράς, όπως π.χ. η ενδυμασία των γυναικών. Το πρόβλημα δεν είναι όμως αυτό, καθώς γνωρίζοντας τι τους ενοχλεί προσπαθούμε και καταφέρνουμε συνήθως να το αποφεύγουμε. Το πρόβλημα είναι περισσότερο πως χρειάζονται τέσσερις διαφορετικές άδειες μέχρι να φτάσει η ταινία στο κοινό. Η πρώτη δίνεται μετά την ανάγνωση του σεναρίου, η δεύτερη με την έναρξη των γυρισμάτων (καθώς θέλουν να γνωρίζουν ποιοί θα είναι οι ηθοποιοί, οι άλλοι συντελεστές, πού θα γυριστεί η ταινία, από πού βρέθηκαν τα χρήματα κ.ο.κ.), η τρίτη για την προβολή στις αίθουσες και μια τέταρτη, για την εξαγωγή της ταινίας στο εξωτερικό. Και πάλι εδώ, μπορεί να εγκριθεί η προβολή της σε κάποιο φεστιβάλ και να απαγορευθεί για κάποιο άλλο. Ή ακόμα πιο παράλογο- το ίδιο σενάριο εσένα να σου το απορρίψουν και αργότερα κάποιος άλλος να πάρει την έγκριση.

A R T
AND
ΜΟΥΡΑΓΙΟ
E A T I N G

ΚΑΤΟΥΝΗ 9 • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΛΑΔΑΔΙΚΑ) • ΤΗΛ. 031/ 253.141

ΠΡΟΒΟΛΗ του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στο Παγκόσμιο Διαδίκτυο INTERNET

Οι συμμετέχοντες στο Φεστιβάλ, όπως και οι επισκέπτες και θεατές των ταινιών, μπορούν να έχουν άμεση πρόσβαση στα τεκταινόμενα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης μέσω του Internet.

Πληροφορίες, Δελτία Τύπου καθώς και ειδήσεις για την όλη κίνηση του Φεστιβάλ, παρουσιάζονται και προβάλλονται στο Διαδίκτυο Internet με καθημερινή ενημέρωση. Με την εργασία αυτή έχει επιφορτισθεί η εταιρεία Compulink Network σε συνεργασία με το γραφείο Τύπου του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Οι σελίδες WEB που προβάλλονται στο Διαδίκτυο περιλαμβάνουν:

- Το πλήρες πρόγραμμα προβολής ταινιών του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

- Το πρόγραμμα Συνεντεύξεων Τύπου κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ.

- Περιγραφές και φωτογραφίες των ταινιών που προβάλλονται σε όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ.

- Βιογραφικά σκηνοθετών.

- Αναλυτική παρουσίαση των αφιερωμάτων του Φεστιβάλ (Μ. Κακογιάννης, Κ. Kieslowski, Ν. Moretti, Φ. Λιάππα).

- Καθημερινή παρουσίαση της εφημερίδας του Φεστιβάλ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ σε ηλεκτρονική μορφή.

Περισσότερες πληροφορίες και άμεση σύνδεση με το Παγκόσμιο Διαδίκτυο Internet προσφέρονται στο Συνεδριακό Κέντρο της Διεθνούς Εκθεσης (ΔΕΘ) Ιωάννης Βεληλίδης, stand 9 της Compulink Network, ή στα γραφεία της Compulink, Αριστοτέλους 7, τηλ. 187.610, 284.864 Fax 282.663

Διεύθυνση του Φεστιβάλ στο WEB: [HTTP://WWW.COMPULINK.GR/FILMFESTIVAL/AL/INDEX.HTML](http://www.compulink.gr/filmfestival/al/index.html)

ΓΕΥΣΤΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΠΟ ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΚΑΡΡΑ - DOMAINE CARRAS

Γευστικές δοκιμές των διεθνώς αναγνωρισμένων κρασιών του κτήματος Καρρά δίνουν την ευκαιρία στο οινόφιλο κοινό της 7ης Τέχνης να γνωρίσει συγχρόνως και την Τέχνη του Κρασιού.

Η γνωριμία αυτή με τον αμπελοοινικό πλούτο των Πηγαίων Μεθίωνα, στη Χαλκιδική, που είναι ζώνη Ονομασίας Προέλευσης, γίνεται καθημερινά στο Συνεδριακό Κέντρο Ιωάννης Βεληλίδης, από 11.30 έως 16.00, καθ' όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ.

TV 100

FM 100

FM 101

FM 100.5

ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

Πανόραμα 98.4

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
93.4
ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
• ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ •

ΕΓΝΑΤΙΑ
...για Σένα

TV 10
ΚΑΝΑΛΙ 50

ΣΥΝΘΕΣΗ
95 FM
STEREO

ΡΑΔΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ

Μια πραγματική ιστορία, που αναφέρεται στο άγχος και στην αγωνία που νοιώθει ο κάθε ένας από μας, τη στιγμή που μένει μόνος και αβοήθητος μέσα στο χάος της τεχνολογίας. Computers, Μηχανοργάνωση, Δίκτυα, Τηλεπικοινωνίες... όλα καλά κι ωραία, αλλά ποιός θα τα υποστηρίξει; Και ποιός, θα εκπαιδεύσει το προσωπικό; Ποιός θα δώσει υπεύθυνες και σοβαρές λύσεις στα όλο και αυξανόμενα προβλήματα; Γιατί οι υποσχέσεις περισσεύουν και οι ιστορίες δεν έχουν πάντα αίσιο τέλος...

access
COMPUTING A.E.

COMPAQ
SYSTEMS
RESELLER

Novell
Networking
Partner

ACCESS Computing A.E.

Μ. Μπότσαρη 2, 546 43 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 86 13 13 - Fax: 82 27 94

CD-ROM & MULTIMEDIA

Ιανός

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - GALLERY

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 277 004 - FAX: 284 832

το πρώτο
ηλεκτρονικό
βιβλιοπωλείο
της
Θεσσαλονίκης

Με CD-ROM ελληνικά και ξένα, εκπαιδευτικά, εγκυκλοπαιδικά, επιστημονικά, εκμάθησης ξένων γλωσσών, τέχνης, κινηματογραφικά, παιδαγωγικά και ψυχαγωγικά παιχνίδια.

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑ
παράθεση

παράθεση

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ

Νέα τμήματα Σεπτέμβριος '95

Πληροφορίες: Νεμέας 14 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΙΝΕΜΑ. ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

"ΧΑΒΑΗ"

του Θανάση Σκρουμπέλου

Η ταινία όπως την χαρακτηρίζει ο ίδιος ο σκηνοθέτης είναι μια "αιρετική" ταινία, μια ταινία λόγου κι όχι ζαχαρωμένης εικόνας. Η "Χαβή" δίπλα στο σπίτι του Σκρουμπέλου, ήταν το πρώτο λαϊκό πορνείο με τραβέσι στη δεκαετία του '60. Δεν υπήρχε στη φαντασία και στα όνειρα ή στους εφιάλτες του, αλλά εκεί, στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας, που η νιότη μας οδήγησε κάποτε, μας χάρισε τις μυστηριώδεις μυρωδιές του ύπνου και σιωπηλού έρωτα, μας βάφτισε άνδρες. Η Χαβή ήταν εκεί στις γειτονιές και τις πλατείες ή τα στενάκια που η φτώχεια έφτιαχνε τον κλέφτη και τον φονιά και η ανάγκη τον επαναστάτη. Ο μικρόκοσμος του πρόσφατου χθες, που δεν πρόλαβε, δεν τον άφησαν, να γίνει παρελθόν και η λήθη στο τόπο όπου γεννήθηκε ο Σοφοκλής, όπου πέθανε ο Οιδίποδας, ο Κολωνός, η Ακαδημία Πλάτωνος, που ακόμη σήμερα ο Κηφισός ξεβράζει όλα τα παληκάρια των γαλάζιων

επαρχιακών λεωφορείων, και τα καταπίνει ο Κολωνός για να τα εμφανίσει άνδρες πλέον η Ομόνοια. Η "Χαβή" με τα χρωματιστά λαμπάκια, το σκοτάδι, τις κουρτίνες, τους φαντάρους, τους ναυτικούς, τις γυναίκες-άνδρες, είναι αφιερωμένη σ' αυτούς ακριβώς που γίνανε κομμάτι του σκηνοθέτη. Στη "Χαβή" ο Σκρουμπέλος, σεναριογράφος και σκηνοθέτης της, ανακαλεί τις ψυχές τους, το σπαραγμό τους, υπονομεύοντας συνειδητά τα σχήματα αρσενικό-θηλυκό. Περνάει στη ταινία το δράμα κι όχι τον ρόλο. Αυτό που κρύβει πίσω της η κουρτίνα κι ο καθρέπτης. Η αγάπη, που σε οποιοδήποτε πλανήτη, όσο κι αν διαφέρει, ουδέποτε εκπίπτει. Συντρίβοντας τα όρια, τρομάζει, δημιουργεί ανησυχία, προκαλεί τρικυμία. Η κάμερα ακολουθεί σαν ένα ανθρώπινο μάτι, τον σπαραχτικό λόγο των ηρώων του έργου και μόνο αυτόν. Ο Λόγος βαραίνει και οι ηθοποιοί είναι η μετουσίωση, η σάρκα του λόγου αυτού, που είναι το αιώνιο δράμα. Ο Σκρουμπέλος δηλώνει ότι η αληθινή τέχνη είναι ένας διαρκής "υπέρ αδυνάτου λόγος". Και η ταινία του θα τρομάξει τους "ζαχαρωμένους χαρτογιακάδες των MEDIA".

Πρωταγωνιστούν οι: Ολγα Πολίτου, Αγάπη Μανουρά, Σταμάτης Γαρδέλης, Βαγγέλης Τραϊφόρος και συμμετέχουν ο Γιώργος Κώνστας και η Ραχήλ. Η ταινία έχει ήδη αποσπάσει τρία κρατικά βραβεία.

Π.Κ.

ελληνικό
ηθοποριακό

ΕΚΤΟΣ
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ON THE BEAT
(Η περίπολος)

της Νινγκ Γινγκ
(Κίνα, 1995)

Στο αστυνομικό τμήμα μιας συνοικίας στο Πεκίνο, ο διοικητής ανακοινώνει στο σώμα την λήψη νέων μέτρων. Οι αστυνομικοί πρέπει να εξοντώσουν όλα τα σκυλιά που κυκλοφορούν στους δρόμους. Το καινούργιο καθήκον δημιουργεί στον Γιάνγκ Γκουολί, ένα νεαρό αστυνομικό, προβλήματα στη διάρκεια της περιπόλιας και η ένταση που έχει ήδη στο οικογενειακό του περιβάλλον, φθάνει σε σημείο έκρηξης.

"Η περίπολος" δεν είναι μια τυπική αστυνομική ταινία. Δεν υπάρχουν σ' αυτή αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, εξιχνιάσεις θανάτων και ντετέκτιβς, και δεν εμφανίζονται πιστόλια κι απειλές. Οι αστυνομικοί συλλαμβάνουν τότε κάποιον μεθυσμένο, τότε κάποιον που πουλά πορνογραφικές φωτογραφίες.

Ο εχθρός στην ταινία δεν είναι οι συνήθεις αρχηγοί του υποκόσμου, αλλά το ίδιο το σύστημα. Προσκολλημένο στη γραμμή του κόμματος του Πεκίνου έχει καταστεί νόμιμο. Άφησε στην αστυνομία τόσο λίγα να κάνει που οι αστυνομικοί είναι σχεδόν άνευ αντικειμένου εργασίας, πλήττουν μπροστά στην τηλεόραση κι εύχονται να είχαν όπλα, όπως οι άνδρες στην ταινία "Κυνηγοί" που παρακολουθούν στη μικρή οθόνη. Ονειρεύονται να καταδιώκουν επικίνδυνους καταχραστές του νόμου.

Μια μαύρη κωμωδία με πολλά επίπεδα ανάγνωσης. Αλληγορία για την αυξανόμενη αδιαφορία κι αδυναμία των αστυνομικών οργάνων να επέρβουν στην παράνομη αγορά, καθώς η χώρα ακολουθεί τον δρόμο της προς την ελεύθερη οικονομία. Πικρό σχόλιο για τη κινεζική μονομανία με την γραφειοκρατία και τον τρόπο συμπεριφοράς της, για τη σχέση νομοθετών και καταπατητών των νόμων.

Η Νινγκ Γινγκ δεν χρησιμοποίησε επαγγελματίες ηθοποιούς, όλοι οι αστυνομικοί της ταινίας είναι αληθινοί αστυνομικοί του Πεκίνου, όπως έκανε και με την προηγούμενη ταινία της "Για το κέφι του" (βραβείο σκηνοθεσίας στη Θεσσαλονίκη το 1993). Η ταινία "Στο δρόμο" βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ του Σαν Σεμπαστιάν 1995, με το βραβείο της Φιπρέσι και με εύφημο μνεία της κριτικής επιτροπής του φεστιβάλ "για την ευφυή της εικόνα μιας κοινωνίας σε μεταβατικό στάδιο".

Π.Κ.

8 από σας έκλεψαν κάτι σήμερα.

11 είστε ακόμα ερωτευμένοι με τη δασκάλα σας του δημοτικού.

2 από σας είστε εξωγήινοι.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ουίσκυ.

NO
ORDINARY
WHISKY

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστική Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού για τον εορτασμό των 100 χρόνων του κινηματογράφου. Βασικός χορηγός της φετινής διοργάνωσης είναι η ET-1.

Χορηγός του τμήματος Μουσικής στα Βαλκάνια είναι ο Ράδιο-Αντέννα Θεσσαλονίκης, 97,5 Fm

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
Καθημερινή Εφημερίδα του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Αρ. φύλλου 6
Τετάρτη 8/11/95

Εκδότης
Μιχάλης Δημόπουλος

Διευθυντής έκδοσης
Πάνος Μανασσής

Αρχισυντάκτης
Σωτήρης Ζήκος

Υπεύθυνος σύνταξης
Παντελής Καρακάσης

Σύνταξη:
Μαρία Ιωάννου
Θωμάς Λιναράς
Κλεοπάτρα Πατλάκη
Αντώνης Σακάρας
Ρένα Χαριτίδου

Σύμβουλος έκδοσης
Αντώνης Κιούκας

Φωτογραφία
Ζαζώνη

Art director
Θωμάς Δαλαγδής

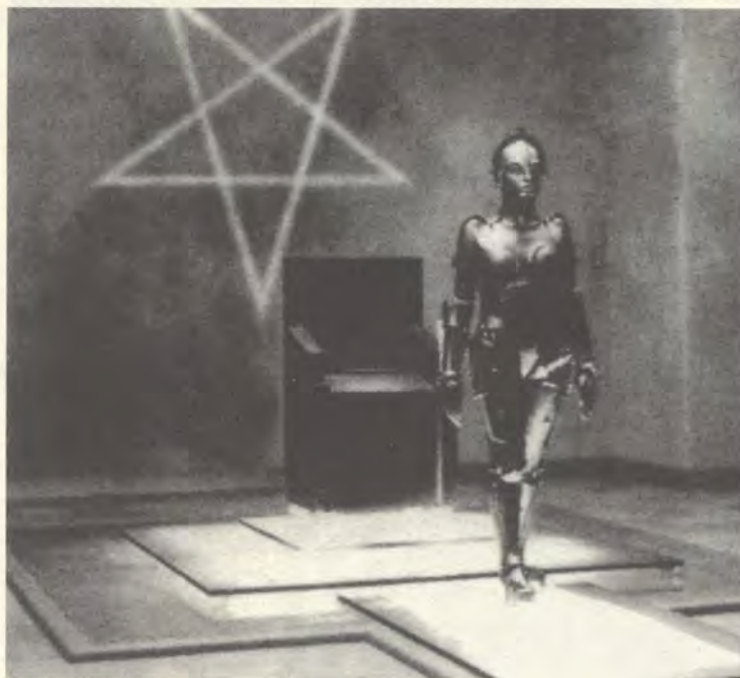
Εκτύπωση
Τυπο-Μουσικός

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Μητρόπολις

Με αφορμή την προβολή της ανακαινισμένης ταινίας "Μητρόπολις" του Φριτς Λανγκ (1926). Με μουσική συνοδεία "επί τόπου" από τον Σάκη Παπαδημητρίου. ΕΣΠΕΡΟΣ, ώρα 20.00

Μητρόπολις: Γερμανικός εξπρεσιονισμός. Ένας κινηματογράφος κυβιστικός. Την εποχή του μεσοπολέμου. Η αναγγελία της κυριαρχίας των μηχανών. Η αρχή της Πατρίδας του Υπερανθρώπου. Ο υλικός-υλιστικός ολοκληρωτισμός. Το τέρας-Θεός. Ένας Νους γυμνός, υπολογιστικός, παρανοϊκός. Και η Εύα-ρομπότ, δημιούργημά του. Το αυτόματο αντικείμενο του πόθου. Φουτουρισμός. Το ρολόι-αφέντης. Οι κάμερες εσωτερικής εποπτείας και ελέγχου. Η φωνή του Κυρίου στα μεγάφωνα. Η σιωπή των νευρόσπαστων. Ο θαυμαστός καινούριος κόσμος, τρομακτικός. Στον πύργο της Βαβέλ των Μοντέρνων Καιρών. Ένα κτίριο-μία πόλη: η Μητρόπολις. Βερολίνο, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Τόκυο... Και η γέννηση του Ανθρώπου χωρίς ιδιότητες. Τότε και τώρα.

Μιά αναδρομή - εξπρές στην ιστορία του βλέμματος στον κινηματογράφο

Η ιστορία του βλέμματος: μια φαντασία. Ο βλεπτικός πόθος, μια βαθιά επιθυμία για πανταχού παρουσία. Πραγματοποιημένη στον κόσμο του αισθητού. Σα μαγεία. Αισθήσεις και παραισθήσεις. Παιδική παντοδυναμία: να βλέπεις και να είσαι ό,τι βλέπεις. Φως και σκιές, που φτιάχνουν μορφές. Ο Μαγικός Φανός. Κιναισθητικές εντυπώσεις: το "μεταίσθημα" του αμφιβληστροειδούς - τα 24 καρέ το δευτερόλεπτο - η ψευδαίσθηση της κίνησης. "Η ζωή όπως είναι". Και μια νέα αισθητική αρχή στην ιστορία του ανθρώπου: η **αποτύπωση του χρόνου**. Το "θαυματουργό". Το "ζωοτρόπιο". Οι "ζωντανές φωτογραφίες". Ο "χρονοφωτογράφος". Οι "κινούμενες εικόνες". Το "Οπτικό Θέατρο". Το "κινητοσκόπιο". Ο "Βιογράφος". Το "Στερεοσκόπιο"...

Ο Κινηματογράφος.

Η τέχνη του χρόνου: Ό,τι ζει κινείται - και ό,τι κινείται υπάρχει μέσα στο χρόνο και κάνει το χρόνο να υπάρχει - και ο χρόνος αυτός καταγράφεται και "σμιλεύεται". Στην ξαναπαρουσίασή του: αφηγείται. "Μια μηχανή

που αναπλάθει τη ζωή", όπως έλεγαν εκείνη την εποχή που εμφανίστηκε ο Κινηματογράφος Λυμπερ. "Η φύση πασμένη επ' αυτοφόρω". Και η Ανάποδη της Καλής: ένας τρόπος να δεις, αδύνατος στην πραγματική ζωή. Απίστευτο! Ένα τραίνο έρχεται καταπάνω μας... Ένας γκρεμισμένος τοίχος ξανακτιάζεται μόνος του... Ένα λεωφορείο μεταμορφώνεται ακαριαία σε μια νεκροφόρα... Βλέπω, εναλλάξ, σε μια καταδίωξη, από την άποψη του διώκτη και από την άποψη του καταδιωκόμενου... Μεταπηδώ αστραπαία από τον ένα χωρόχρονο στον άλλο... Βλέπω μέσα από τα μάτια ενός νεκρού... Ξαναβλέπω το ίδιο συμβάν από άλλη οπτική γωνία... Πλησιάζω και απομακρύνω από τα πρόσωπα και τα αντικείμενα, χωρίς να διανύσω καμιά απόσταση... Εμβαδύνω μια κίνηση ή / και την επαναλαμβάνω επ' άπειρον... Ζω σαν πραγματικότητα τον κόσμο του ονείρου ενός άλλου... Είναι ένα θαύμα! Έχω αποκτήσει μάτια Θεού. Είμαι παντού κι όλα τα βλέπω. Η οθόνη οβήνει, τα φώτα ανάβουν και επιστρέφω στην περιορισμένη μου ύπαρξη και στην ανθρώπινη βλεπτική μου ικανότητα. Πόσα χρόνια πέρασαν; Μετρώ: σχεδόν εκατό. Κι όμως, έμοιαζε να νάταν για πάντα. Μια ιστορία του βλέμματος με χιλιάδες χιλιάδων ζωές.

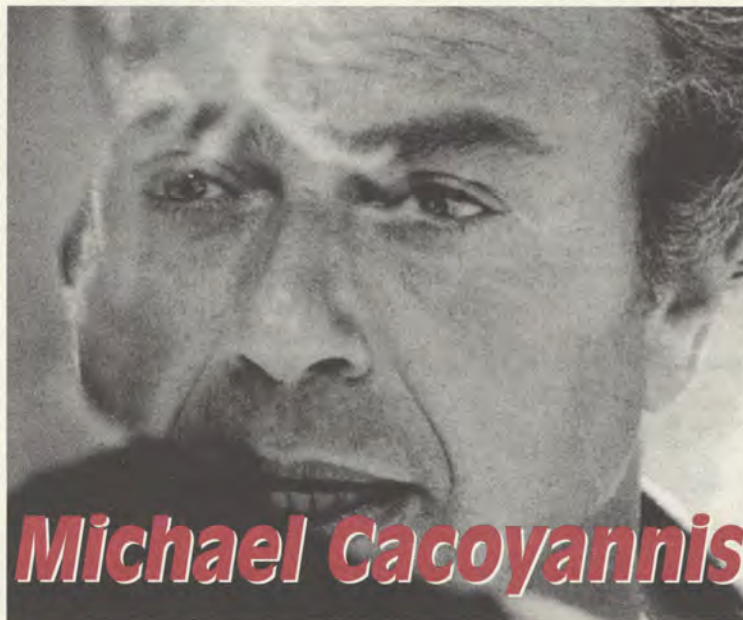
Σωτήρης Ζήκος

This year's Thessaloniki film festival is carrying out a special tribute to Michael Cacoyannis, with his 15 movies. He is a creator who has been accepted to the international cinema and theatre.

He was born in Limassol, Cyprus, on 11th July 1922, by Sir Panagiotis and Lady Cacoyannis. He went to the Greek High School and then studied law in England getting his work permit in 1943. He studied acting in Central School of Dramatic Art of London (1944) and direction in Old Vic School (1946).

During the war he worked for the Greek service of BBC, at first as newscaster and later as a producer of cultural programmes till 1951.

He made his debut as an actor in London in 1947, playing the Herod's part in Salome by Oscar Wilde. For three years he participated in different theatrical performances (Captain Brassbound's Conversion by George Bernard Shaw with Flora Robson. The Purple Fig Tree with Jack Hawkins e.t.c.). His most

typical appearance was in Caligula by Albert Camus (1949).

Since 1952 he settled in Athens determined to leave acting and dedicate to direction for the cinema and theatre.

Michael Cacoyannis is the director who filmed important and o legendary movies, like "Stella", "Electra", "Zorba the Greek",

turning to advantage the talent of actresses like Melina Mercouri, Elli Lambeti, Irene Pappas. He is the one who developed the technical qualities of filmmaking in Greece so much so that a Greek film (Electra) won the prize for sound mixing at the Cannes Film Festival and another (Zorba the Greek) won an A-

cademy Award for its cinematography.

However, he is not only a director, in most of his films he is also the producer, the writer and the editor. He ever writes the lyrics of the songs that play a significant part in his films (Windfall in Athens, Stella) and he has even designed the costumes of one of his films (The day the fish came out). He directed operas as well, like "Mourning suits Electra" by Marvin David Levy in New York's Metropolitan Opera (1967), "La Baheme" by Puccini in New York's Julliard (1972), "Medea" by Cherubini in the Palace of Music in Athens (1995), e.t.c. He also won many distinctions, in Greece he was awarded with the Order of the Commander of the Palm by the President of the Republic.

In France he was honoured with the title of the Knight of Arts and Letter.

In the U.S.A. Columbia College in Chicago named him Doctor of Arts. He was also made a freeman of Limousol in Cyprus and Montpellier in France.

E-mail: marcom@compulink.gr
Web Address: http://www.compulink.gr

Η COMPU LINK ΣΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

- Αξιοποιήστε τις άπειρες δυνατότητες που σας προσφέρουν το δίκτυο της Compulink και το Internet.
- Προβληθείτε στην παγκόσμια αγορά μέσω του Web Server "COSMOS" της Compulink.

ΑΘΗΝΑ: Λ. Συγγρού 44, 117 42, τηλ.: 9238.672-5, fax: 9242.219
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Αριστοτέλους 7, 546 24, τηλ.: 287610, fax: 282663